

[Niels Helveg Petersen.]

i spørgsmålet om udskrivningsprocenten, at den ene part kan sige 82 pct. og den anden part kan sige 95 pct. Hvordan kan man forklare den forskel? For mig at se er der kun én forklaring, og det er, at det er os, der har ansvaret for den økonomiske politik. Det er os, der også må bære ansvaret, hvis den økonomiske politik, vi tilrettelægger, ikke kan holde. Vi ville ikke få nogen tak, hvis vi gennemførte en økonomisk politik, som vi ikke fandt holdbar, og bagefter måtte høre bebrejdelser med rette for at have svigtet en politisk linje, vi fandt rigtig. Det udskrivningslovsforslag, som er fremlagt, er efter vor mening det sagligt rigtige, og vi beklager, at afstanden til oppositionen er blevet så stor i dette spørgsmål.

Aksel Larsen: Jeg hørte med interesse på statsministerens tale om markedspolitik og det nordiske; jeg må erkende, at markedsministeren i den henseende var meget kortfattet. Han tilsluttede sig nærmest, hvad statsministeren havde sagt, og dementerede i øvrigt, at han skulle være fremkommet med udtalelser som dem, der er refereret i det norske Arbejderbladet.

Tillad mig at sige til al denne snak om, at nu er de Gaulle jo afgået, og nu sker der en hel bunke: jeg synes, man skulle holde op med det. Vi har nu i, jeg ved ikke hvor mange år hørt, at nu åbner der sig muligheder. Men ingen skal, hvis de er ved deres fornufts fulde brug, komme og fortælle, at de tror, at et stort land som Frankrig ændrer sin politik, blot fordi der foregår et personskifte. Jeg tror ikke, der er nogen som helst udsigt til noget sådant, og derfor er der aldeles ingen grund til at regne med, at nu vil der ske noget i Bruxelles til efteråret eller på et eller andet tidspunkt. Måske kommer der nogle rent formelle forhandlinger, men ellers sker der ingenting.

Det, som stadig væk gør os rolige med hensyn til Danmarks markedspolitik, når man siger: „Vi opretholder vor ansøgning i fællesmarkedet, og vi betinger os stadig væk, at det nordiske samarbejde kun må etableres på de vilkår, at hvert enkelt land skal have lov til at gå sin vej fra det, når det passer det,“ er, at denne mulighed nok ikke kommer. Men der er blot det ubehage-

lige ved det, at når man bestandig siger dette, skaber man en sådan usikkerhed med hensyn til muligheden for det nordiske samarbejde og med hensyn til sikkerheden for, at Danmark virkelig vil gå den nordiske vej, at det kan komme til at virke skadeligt. Derfor skulle man lade være med det.

Jeg vil naturligvis om selve sagens realitet tilføje, at efter min mening kunne man akkviescere ved statsministerens formodede udtalelse på det radikale landsmøde om, at Danmarks vej ind i Europa kommer til at gå sammen med de nordiske lande. Jeg er ganske klar over, at hvis man først fik virkeliggjort det, man kalder Nordekplanen, det nordiske økonomiske samarbejde, nordisk toldunion og hvad dertil hører, ville der komme helt, helt andre vilkår for en europæisk markedsløsning og for en nordisk deltægelse i denne.

Men som sagt: det, der har været sagt i denne forbindelse, har ikke gavnet det nordiske arbejde. Jeg har noteret mig statsministerens forsikring om, at det arbejde, der er i gang, vil blive afsluttet til den fastsatte termin, den 15. juli. Men på den anden side kan jeg ikke undlade at bemærke, at han stillede i udsigt, at der ville komme nye forsinkelser og nye udskydelser.

Hvad angår markedsministerens dementi af hans påståede udtalelser må jeg nu tillade mig at sige, at jeg i dagspressen i Danmark har læst noget af, hvad han har sagt, og det harmonerer i hvert fald for mig fuldkommen med, hvad jeg ved han refereres for at skulle have sagt i Sverige for en halv snes dage siden, og hvad jeg synes han nok kunne have benyttet lejligheden til at sige herhjemme. Hvis jeg skal tro referaterne af aviserne — de er udsendt igennem Ritzaus Bureau, jeg citerer dem her efter Information; det står også i andre blade — skal han have sagt, at stilles Danmark over for et valg mellem en europæisk toldunion og en nordisk toldunion, må den europæiske løsning have prioritet. Jeg er ganske uenig med markedsministeren, og hvis det er regeringens synspunkt, er jeg absolut uenig med regeringen; det kunne interessere mig, om statsministeren virkelig ville dække en sådan udtalelse.

Markedsministeren skal endvidere have sagt, at man imidlertid ikke kan være medlem af en europæisk toldunion og en